
Ово је настрашнији дан у мом животу, Јасминка Петровић Како је мој живот добио другачији смисао

Страхиња је осмак који се стидио своје породице, јер је сматрао да је чудна и желео је да је прикаже другачије. У писменом задатку је своју породицу представио онако како је он сматрао да треба да изгледа.

Његов отац је био пропали писац који је издао један јако лош роман. Сестра Јелена је била опседнута математиком и физиком. Мајка је била болесна жена, која никог није хтела да оптерећује својом болешћу, па су њени поступци врло често погрешно протумачени. Дечаков живот добија лепши смисао у тренутку када упознаје унуку деде ког је спасио од скока у воду, у коју се заљубио. То ми је најлепши део романа јер говори о чистој и правој првој љубави два осмака.

Страхиња је љубоморан дечак, а то показује у деловима када тата разговара са наставницом српског, у коју је он био потајно заљубљен. Осећајан је, што се види у делу када је упознао Машу и заљубљује се у њу. Оно што највише карактерише дечака је његова усамљеност, јер нема комуникацију са својом породицом. Доста младих његових година сматрају своје породице чудним и успостављају слабу комуникацију, што је велика грешка јер се најбоље разумевање и највећа подршка налазе управо у породици. Роман се завршава татиним издавањем књиге, где до изражаја долази Страхињина искреност када је оцу рекао да књига није лепа, не мислећи да ли ће га тим увредити.

Роман бих препоручила свима да прочитају, јер говори колико нас права особа и љубав може променити и без обзира на све дати лепши смисао нашем животу, чак и кад мислимо да је све безнадежно.